

ninskega vodnika je v celoti enaka prejšnjim tovrstnim izdajam te založbe. Podobi vodnika se pozna, da je že nekaj časa »na delu« utečena izdajateljska ekipa, saj je razmerje med besedilom, fotografijami in risbami zelo uravnoteženo. To pa seveda ne pomeni, da ne bodo segli po vodniku tudi zahtevnejši bralci, med katere sodite zagotovo tudi geografsko nekoliko bolj podkovani bralci naše revije. Morda bi se kdo raje povzpел na Poliški Špik ali Špik nad Policami namesto na Montaž, a koncept in obseg vodnika zagotovo nista namenjena tovrstnim polemikam.

Opisanih je 50 izbranih tur različne dolžine in težavnosti, ki so razvrščene v šest poglavij, ločenih po posameznih gorskih skupinah. Zaporedje opisov gre v smeri od juga proti severu, od Julijskih Predalp nad Furlansko nižino pa vse do grebena Naborjetskih gora nad Kanalsko dolino. Na začetku so zaradi pravilnega razumevanja pojasnjene težavnostne oznake poti, najpomembnejša izhodišča ter tamkajšnje koč (risbe), zavetišča in bivaki. Za vsako turo so podani nadmorska višina cilja in izhodišča ter višinska razlika opravljenega vzpona. Sledi predstavitev gore, tej pa še opis izhodišča, vzpona in sestopa ter podatki o prehojenem času in težavnosti ture. Skratka: tu je vse najnujnejše, kar potrebuje vsak obiska teh vršacev željan bralec vodnika. Bolj zahtevni bodo pobrskali še med dodatno vodniško literaturo, ki je navedena na koncu. Nekateri vrhovi so upodobljeni s skrbno izbranimi slikami priznanih avtorjev gorniške fotografije ali z ličnimi risbami znanega alpinista Danila Cedilnika, na katerih je tudi skica poti.

Naj na koncu povzamem uvodničarjeve besede: osnovni moto vodnika je vsekakor vabilo v gorniški paradiž Zahodnih Julijskih Alp. Vabilu bi se morali zato odzvati tudi geografsko usmerjeni planinci, saj so zaradi vsega navedenega te gore na nek način tudi »naše«. Temu v prid govori tudi njihova pokrajinska oznaka, iz katere je razvidno, da gre za zahodni podaljšek naše najobsežnejše alpske pokrajine, Julijskih Alp.

SREČANJE GEOGRAFOV-TURIZMOLOGOV V NOvem SADU Tomaž Podobnikar

Inštitut za geografijo na Naravoslovno-matematični fakulteti novosadske univerze organizira vsako leto znanstveno srečanje na temo turizma kot svetovnega procesa. Tovrstna druženja so začeli pred dve-

ma letoma z naslovom Novi turistični prostori in nadaljevali lansko leto s srečanjem na temo Turistični proizvod: fizionomija in uveljavitev. Srečanje so pripravili tudi letos, in sicer 16. oktobra v prostorih novosadskega razstavišča pod naslovom Vpliv turizma na transformacijo fizično-geografskih elementov prostora. Vsakokratno srečanje geografov-turizmolov gov je vedno porodilo nove zanimive teme in tako že postaja tradicionalno. Za naslednje leto je predvideno srečanje, ki se bo ukvarjalo s problematiko vplivov turizma na transformacijo družbenogeografskih elementov prostora.

Tudi letos je bilo povabljenih mnogo gostov iz tujine, a je večina zaradi nevarnosti bombardiranja NATOvih letal zadnji hip odpovedala prihod. Poleg triideseterice Jugoslovancev sta se srečanja udeležila le dva Romuni in dva Makedonci ter jaz kot predstavnik Inštituta za prostorske študije na ZRC SAZU. Zbrano in učinkovito delo je bilo praktično nemogoče gledati na težavne razmere v državi, ki so takrat mejlale na splošno paniko, zato so srečanje skrajšali od predvidenih treh dni na en dan.

Srečanje je odprl dekan Naravoslovno-matematične fakultete. Med najbolj izpostavljenim problemom, ki so jih obravnavali referati, je bila nepremišljena gradnja novih turističnih zmogljivosti v jugoslovanskih hribih ter ob črnogorski obali. Zanimive so bile tudi bolj filozofske teme, kamor spadajo definicije fizičnega in duhovnega turizma, o zaznavanju, vsrkavanju in dojemanju novih prostorov, ki se odpirajo z oddaljevanjem turista od doma. Drugače pa smo se na srečanju ukvarjali z nekaterimi pomembnimi in tudi obrobni problemi, ki se nanašajo na turizem, med drugimi tudi s takimi, ki se nanašajo na jugoslovansko politiko; eden jo je parafiziral s stavkom: »politiki so bolj usni kot pismeni«. Predstavljeno so bili tudi posterji. Med njimi naj kot zanimivosti omenim predstavitev diplomske naloge vojščinke Lukrecije Đeri z naslovom Vpliv turizma na celostni razvoj pokrajinskega parka Logarska dolina, ki jo je izdelala med bivanjem v Sloveniji.

V nadaljevanju sem se 17. oktobra udeležil še enega podobnega srečanja, ki sicer ni bilo mišljeno kot mednarodno, z naslovom Odkrivanje in valorizacija novih turističnih prostorov.

Med bivanjem v Novem Sadu so mi gostitelji pripravili obisk Inštituta za geografijo, ki deluje v sklopu fakultete. Inštitut je bil ustanovljen leta 1962 in že nekaj let dela v sodobno opremljenih prostorih univerzitetnega kampusa. V njem je zaposlenih 25 lju-

Vhod na »Institut za geografiju« v Novem Sadu: desno direktor inštituta dr. Pavle Tomić in levo vodja GIS centra na inštitutu dr. Saša Kicošev. (Foto: T. Podobnikar.)

di. Najnovejša pridobitev v okviru inštituta je center za geografski informacijski sistem, ki deluje dve leti. Imajo naj sodobnejšo opremo. Trenutno se ukvarja jo predvsem z zajemanjem podatkov, in sicer z digitalizacijo topografskih kart v merilu 1 : 50.000 za območje Vojvodine. Izdelali so tudi digitalni model reliefa za edini večji hrib v Vojvodini, Fruško goro. Pravkar pa so začeli s pripravami na izdajo atlasa Vojvodine, ki se naslanja na rezultate popisa iz leta 1991.

Slabe politične razmere v Jugoslaviji v zadnjih osmih letih ter ekonomska blokada, ki je zelo poslabšala življenjske razmere v tem delu Evrope, so povzročili tudi krizo na raziskovalnem področju. Kljub odpravljeni blokadi še vedno niso obnovili stikov s tujimi partnerji, predvsem pa jim primanjkuje tuje strokovne literature. Kot zanimivost so mi pokazali stare Geografske obzornike, ki so jih nehali prejemati leta 1991, pa stare številke Geographice Slovenice. Ob tem naj omenim, da izdajajo na novosadskem Inštitutu za geografijo periodično publikacijo Geographica Pannonica. V njej premlevajo

geografske značilnosti in probleme, ki zaobjemajo skupni prostor Panonske nižine. Uspešno sodelujejo z Romuni in Madžari, želijo pa si tudi kakega članka, ki bi obravnaval slovenski del tega osrednjega evropskega nižavja.

EKSKURZIJE LJUBLJANSKEGA GEOGRAFSKEGA DRUŠTVA V LETU 1999 Urška Eniko

Spomladanske ekskurzije bodo regionalno-geografsko obarvane. Spoznavali bomo naravne in družbene značilnosti slovenskih pokrajin:

- 27. marec 1999: **Kraško zaledje Krke**, vodi Mauro Hrvatini, okvirna pot: Ljubljana, Turjak, Ponikve, Zdenska vas, Velika Račna, Grosuplje, Luče, izviri Krke, Ljubljana, cilji ekskurzije: spoznanje geomorfološke in hidrološke značilnosti kraškega zaledja Krke;
- 17. april 1999: **Bela Krajina**, vodi dr. Dušan Plut, okvirna pot: Ljubljana, dolina Krke, Črnomelj,